

Τα κακάβια

Περιοδικό του Μαθητικού Συνεταιρισμού Δημοτικού Σχολείου Ξηροποτάμου Δράμας

Δεκέμβριος 2007 Τεύχος 2^ο Έτος 14^ο

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μια από τις μεγαλύτερες γιορτές των χριστιανών είναι τα Χριστούγεννα. Οι χριστιανοί, μες στην καρδιά του χειμώνα γιορτάζουν τη γέννηση του Σωτήρα, που ήρθε για να σώσει τους ανθρώπους. Μια αλλιώτικη κίνηση επικρατεί στους δρόμους αυτές τις μέρες. Οι βιτρίνες των καταστημάτων έχουν στολιστεί γιορταστικά. Παντού βλέπεις στολισμένα χριστουγεννιάτικα δέντρα, μ' ένα σωρό μπιχλιμιπίδια κορδέλες και ψεύτικο χιόνι.

Όλοι κάνουν τα χριστουγεννιάτικα φώνια τους. Τις μέρες αυτές οι άνθρωποι ξεχνούν τις διαφορές τους και μοιράζουν δώρα μεταξύ τους. Δείχνουν την αγάπη ο ένας στον άλλον και ξαναθυμούνται τα λόγια του Χριστού. Λόγια που μιλούν για αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους, για την ειρήνη, για την αδελφότητα των ανθρώπων, για την ελπίδα, για την σωτηρία.

Όμορφα λόγια που αυτές τις μέρες γίνονται ζωή την ώρα που βοηθάμε τους φτωχούς, τους ηλικιωμένους, τους άστεγους και τους ανήμπορους. Κι ενώ θυμόμαστε όλους αυτούς που έχουν ανάγκη ξαναβρίσκουμε τον ξεχασμένο άνθρωπο μέσα μας, τον άνθρωπο που τις άλλες εποχές ζει μάλλον την αδικία και την εκμετάλλευση, την βία και την κακία. Δεν ξέρω αν εσύ αισθάνεσαι τόσο, όσο ενώ την ανάγκη για νόημα στη ζωή και για αγάπη. Πιστεύω ναι. Τότε θα πρέπει να περπατήσουμε μαζί του στο δρόμο που μας δείχνει ο Ιησούς, έναν δρόμο που ξεκινάει από τη φάτνη για να φέρει μέσα στη ζωή μας τη συμπόνια και τη γαλήνη που θα μας συντροφεύει για όλο το χρόνο.

Μαρία Δασκάλου
Ε' Τάξη

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό στην Ναζαρέτ του Ισραήλ ζούσε μια κοπέλα, η Μαρία. Η Μαρία επρόκειτο να παντρευτεί τον Ιωσήφ που ήταν ξυλουργός.

Μια μέρα, ο αρχάγγελος Γαβριήλ επισκέφτηκε την Μαρία και της έδωσε έναν κρίνο. Της είπε πως θα γεννήσει το γιο του Θεού. Η Μαρία αποφάσισε να μοιραστή το μυστικό της με την ξαδέρφη της. Επίσης και η ξαδέρφη της την είχε και αυτή ένα μυστικό, ότι θα γεννήσει κι αυτή. Θα γεννήσει τον Ιωάννη που θα προετοιμάσει τον ερχομό του γιο του Θεού.

Ένας άγγελος εμφανίστηκε στον Ιωσήφ και είπε πως η Μαρία θα γεννήσει το γιο του μάλιστα και πως πρέπει να τον προστατεύει.

Λίγες μέρες πριν τη γέννηση η Μαρία, ο ρωμαίος αυτοκράτορας διέταξε να γίνει η απογραφή του πληθυσμού. Έτσι, όλοι οι Ισραηλίτες έπρεπε να επιστρέψουν στον τόπο όπου γεννήθηκαν.

Η Μαρία και Ιωσήφ ετοιμάστηκαν να φύγουν. Το ταξίδι ήταν κουραστικό. Μόλις έφτασαν στο χωριό. Η Μαρία και Ιωσήφ ήταν εξαντλημένοι. Όμως, όλα τα πανδοχεία ήταν γεμάτα. Πού θα έβρισκαν ένα μέρος να μείνουν. Ευτυχώς, ένας καλός άνθρωπος τους πρόσφερε το στάβλο του.

Εκεί, η Μαρία έφερε στον κόσμο τον Χριστούλη. Τον τύλιξε με ζεστά ρούχα και τον έβαλε να κοιμηθεί σε μια φάτνη, γεμάτη άχυρα.

Στα λιβάδια γύρω από την πόλη κάποιοι βοσκοί φύλαγαν τα πρόβατά τους. Ξαφνικά, μια λάμψη φώτισε το σκοτεινό ουρανό. Οι βοσκοί ανησύχησαν. Τι είχε συμβεί; Τότε, μέσα το φωτεινό σύννεφο εμφανίστηκαν τρεις άγγελοι και είπαν στους βοσκούς να πάνε να προσκυνήσουν τον Ιησού που μόλις γεννήθηκε! Μαζί τους ξεκίνησαν οι τρεις μάγοι που είχαν δει το λαμπρό αστέρι στον ουρανό, με δώρα..

Μέσα στη φάτνη υπάρχουν οι τρεις μάγοι, τέσσερις βοσκοί, ζώα που ζεσταίνουν το γιο του Θεού με τα χνώτα τους, η Μαρία και ο Ιωσήφ.

Μήτρου Χρήστος,
Κούνιος Δημήτριος
Στ' 1

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Μεγάλος προφήτης, πρόδρομος και βαπτιστής του Χριστού, γιος του Εβραίου ιερέα Ζαχαρία και της Ελισάβετ που ήταν συγγενείς της Θεοτόκου. Η γέννηση του Ιωάννη πραγματοποιήθηκε μετά από ένα όραμα του Ζαχαρία κατά το οποίο παρουσιάστηκε ο Αρχάγγελος Γαβριήλ ο οποίος, αφού του ανήγγειλε τη γέννηση του γιου του, άρισε και το όνομα του Ιωάννης, δηλαδή αυτός που τον ελεεί ο Θεός.

Πολύ μικρός ο Ιωάννης άρχισε μια ασκητική ζωή. Έτρωγε άγριο μέλι και ακρίδες και φορούσε ρούχα από τρίχες καμήλας με μια ζώνη δερμάτινη στη μέση. Σε ηλικία τριάντα χρονών άρχισε να κηρύττει τον λόγο του Θεού, καλώντας όλους τους ανθρώπους να μετανοήσουν. Παράλληλα βάφτιζε όσους μετανοούσαν στο ποταμό Ιορδάνη. Το κήρυγμα του προσέλκυσε όχι μόνο απλόϊκούς ανθρώπους, αλλά και

πολλούς Φαρισαίους και Σαδδουκαίους. Η δράση του ανησύχησε τους Ιουδαίους οι οποίοι έστειλαν αντιπροσώπους για να τον ρωτήσουν ποιος είναι. Ο Ιωάννης απάντησε «εγώ ειμί φωνή βοώντος εν τη ερήμω ευθύνατε την οδόν του Κυρίου», όπως προφήτησε ο Ησαΐας. Έλεγε ότι ο ίδιος βάφτιζε «βάπτισμα ύδατος», ο Χριστός όμως θα βάφτιζε «εν πνεύματι αγίω και πυρί».

Ενώ βρισκόταν στον Ιορδάνη και βάφτιζε τα πλήθη, πήγε και τον βρήκε ο Χριστός και ζήτησε να βαφτιστεί. Ο Ιωάννης συνέχισε να διδάσκει και να καλεί το λαό σε μετάνοια και μετά το βάπτισμα του Χριστού. Καυτηρίαζε τη συμπεριφορά των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων καθώς και την παράνομη συμβίωση του βασιλιά της Γαλιλαίας Ηρώδη Αντύπα με τη γυναίκα του αδερφού του Ηρωδιάδα, γι' αυτό φυλακίστηκε. Από τη φυλακή ο Ιωάννης έστειλε δύο μαθητές στο Χριστό να τον ρωτήσουν, αν αυτός ήταν ο Μεσσίας που περίμεναν. Την ερώτηση αυτή την έκανε όχι γιατί είχε αμφιβολίες ο ίδιος, αλλά για να πείσει τους μαθητές του ότι ο Χριστός ήταν ο Μεσσίας. Ο Χριστός απάντησε ότι τα θαύματα του επιβεβαιώνουν ποιος είναι. Ενώ βρισκόταν μέσα στη φυλακή, ο Ιωάννης συνέχισε τα κηρύγματα του. Ακόμη και ο Ηρώδης τον θεωρούσε άντρα δίκαιο και άγιο, γι' αυτό τον φοβόταν και τον σεβόταν. Όταν ο Ηρώδης γιόρταζε τα γενέθλια του, ευχαριστήθηκε τόσο πολύ από το χορό της κόρης της Ηρωδιάδας, Σαλώμη, ώστε της έταξε να της παραχωρήσει οτιδήποτε ζητούσε. Τότε η Σαλώμη μετά από προτροπή της μητέρας της, ζήτησε το κεφάλι του Ιωάννη «επί πινάκι». Ο Ηρώδης έστειλε και αποκεφάλισαν τον Ιωάννη. Το πτώμα του το πήραν οι μαθητές του και το έθαψαν σε μνημείο.

Η εκκλησία γιορτάζει την μνήμη του Ιωάννη πολλές φορές το χρόνο: Στις 7 Ιανουαρίου, τιμάται ως βαπτιστής, στις 24 Ιουνίου γιορτάζεται η μνήμη του, στις 29 Αυγούστου ο αποκεφαλισμός και στις 24 Φεβρουαρίου και 25 Μαΐου η εύρεση της τιμίας κάρας. Πολλοί ναοί και μοναστήρια ιδρύθηκαν στο όνομα του και πολλοί υμνογράφοι έγραψαν ύμνους για τις γιορτές του.

Ο Ιωάννης ο βαπτιστής αποτέλεσε αγαπητό θέμα για τη βυζαντινή και τη μεταγενέστερη τέχνη. Η μορφή του υπάρχει σε εικόνες, σε ψηφιδωτά, σε τοιχογραφίες και σε μικρογραφίες χειρόγραφων. Πιο πολύ εικονίζεται στο βάπτισμα του Χριστού και στον αποκεφαλισμό του. Στην εποχή της Αναγέννησης πολλοί σπουδαίοι ζωγράφοι, όπως ο Ντονατέλο, ο Βαν Νταικ, ο Θεοτοκάπουλος, ο Ραφαήλ, ο Ντα Βίντσι κ.α. εμπνεύστηκαν από τη μορφή του Ιωάννη και δημιούργησαν θαυμάσια έργα.

Τα Θεοφάνια (ή Θεοφάνεια)

Μεγάλη ετήσια χριστιανική εορτή της ανάμνησης της Βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη ποταμό από τον Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή, η τρίτη και τελευταία εορτή του Δωδεκαημέρου (εορτών των Χριστουγέννων). Το όνομα προκύπτει από την φανέρωση των τριών προσώπων της Αγίας Τριάδας που σύμφωνα με την παράδοση συνέβη. Λέγονται επίσης και Επιφάνια και Φώτα (ή των *Φώτων*).

Ιστορικό

Στις αρχές του 30ου έτους της ηλικίας του Ιησού, ο Ιωάννης (ο Πρόδρομος), που ήταν 6 μήνες μεγαλύτερος του Χριστού και έμενε στην έρημο, ασκητεύοντας και κηρύττοντας το βάπτισμα μετανοίας, βάπτισε και τον Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό. Κατά δε τη στιγμή της Βάπτισης κατέβηκε από τον ουρανό το Άγιο Πνεύμα υπό μορφή περιστεράς στον Ιησού και ταυτόχρονα ακούστηκε φωνή (από τον ουρανό) που έλεγε ότι: «Ούτος εστί ο Υιός του Θεού ο αγαπητός δια του οποίου ευδόκησε ο Θεός να σώσει τους αμαρτωλούς». Το γεγονός αυτό έχουν καταγράψει οι τρεις από τους τέσσερις Ευαγγελιστές, ο Μάρκος, ο Ματθαίος και ο Λουκάς.

Αυτή δε είναι και η μοναδική φορά της εμφάνισης, στη Γη, της Αγίας και ομοουσίου και αδιαιρέτου Τριβάδος

Απολυτίκιο Θεοφανίων

*«Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε
η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις
του γαρ Γεννήτορος η φωνή προσεμαρτύρει Σοι
αγαπητόν Σε Υιόν ονομάζουσα
και το Πνεύμα εν είδει περιστεράς
εβεβαίου του λόγου το ασφαλές
Ο επιφανής Χριστέ ο Θεός
Και τον κόσμον φωτίσας δόξα Σοι»*

Έθιμα

Ως κύρια έθιμα (ελληνικά) των Θεοφανίων θεωρούνται τα:

1. Κάλαντα Φώτων που λένε τα παιδιά τη παράμονή της εορτής. Από τα κάλαντα αυτά μόνο το «κάλαντο» που λέγεται στη Πάτμο θεωρείται εξ ολοκλήρου θεολογικό απαλλαγμένο από κάθε άλλη επιρροή. Αυτό αρχίζει με τη δημιουργία του κόσμου και φθάνοντας την ημέρα που ο Θεός όρισε τα ύδατα συνεχίζει με το προπατορικό αμάρτημα της Εύας και αμέσως μετά αναγγέλλει τη Βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό με μόνιμη επωδό των στίχων το «Καλή σου μέρα Αφέντη με την Κυρα».
2. Η ανέλκυση του Σταυρού (το "πιάσιμο του Σταυρού") από κολυμβητές, τους Βουτηχτάδες. Αυτός που πιάνει το Σταυρό αφού πρώτα το φιλήσει το περιφέρει στις οικίες και λαμβάνει πλούσια δώρα. Ο Αγιασμός των οικιών από τους ιερείς.
3. Το "Πλύσιμο" των εικόνων και
4. Ο χορός των καλικάντζαρων.

Η εορτή των Θεοφανίων περικλείει και πολλές εκδηλώσεις που αποτελούν διαίωνηση αρχαίων (ελληνικών) εθίμων. Στην αντίληψη του Ελληνικού λαού τα Θεοφάνια είναι «Μεγάλη γιορτή Θεότρομη». Για μερικές μάλιστα περιφέρειες της Μακεδονίας (Δυτικής) αποτελούν τη μεγαλύτερη γιορτή του έτους και κάθε καινούργιο ρούχο το «πρωτοφορούν στα Φώτα για να φωτιστεί».

Ελένη Ρούτση-Ελένη Στοϊμενίδου

**Τα
Θεοφάνεια
(κάποτε)
στον
ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟ**

Την παραμονή των Θεοφανείων (ημέρα κρυφού αγιασμού) πριν την εκκλησία η γιαγιά έβγαινε στην αυλή του σπιτιού και έριχνε στάχτη για να διώξει τα καλικατζαράκια. Μετά την εκκλησία έφτιαχναν το χριστόψωμο και την κομπόστα. Το βράδυ όλη η οικογένεια μαζευόταν γύρω απ' το τραπέζι και ο μεγαλύτερος της οικογένειας, άναβε το θυμιατό και θυμιάτιζε το τραπέζι και όλα τα άτομα της οικογένειας. Θυμιάτιζε όλο το σπίτι και τα ζώα στο στάβλο. Αφού τρώγανε αφήναν το τραπέζι στριωμένο και ένα πιάτο κομπόστα (χουσιαφ).Κάνανε με δυο κουτάλια το σχήμα του σταυρού για να έρθει ο Χριστός να φάει στο σπίτι τους, όπως έλεγε η παράδοση.

Μαρία Πασχάλη ΣΤ

Ήθη και έθιμα των Χριστουγέννων από όλο τον κόσμο

Σ'ολο τον κόσμο υπάρχουν χριστουγεννιάτικα έθιμα. Ένα διεθνές έθιμο είναι το στόλισμα του χριστουγεννιάτικου δέντρου που συμβολίζει τη χαρά των Χριστουγέννων. Ας δούμε όμως κι άλλα:

Ιταλία: Στη Βενετία, τον Μεσαίωνα, ο Δόγης κι ο λαός πήγαιναν την νύχτα των Χριστουγέννων στο γειτονικό νησάκι του Αγίου Γεωργίου να προσκυνήσουν το λείψανο του Αγίου Στεφάνου.

Στην παραλία του νησιού περίμεναν βενετσιάνικες αρχόντισσες ντυμένες στα μαύρα και στολισμένες με κοσμήματα, για να υποδεχτούν τον Δόγη και να τον συνοδέψουν μέχρι το ναό. Μετά το τέλος της λειτουργίας όλη η λαμπρή συνοδεία έμπαινε στις γόνδολες και διασχίζοντας τα νερά ξαναγύριζαν στην πλατεία του Αγίου Μάρκου, όπου άρχιζε μεγάλο γλέντι, που συνεχιζόταν μέχρι το πρωί.

Σικελία: Οι χωρικοί βγάζουν τα μεσάνυχτα των Χριστουγέννων νερό από τα πηγάδια και ραντίζουν τα ζώα τους, γιατί πιστεύουν ότι το νερό αυτό είναι αγιασμένο, επειδή την ίδια ώρα γεννιέται και ο Σωτήρας του κόσμου.

Σουηδία: Σε μερικές επαρχίες της Σουηδίας οι κάτοικοι των χωριών συνηθίζουν ανήμερα τα Χριστούγεννα να ρίχνουν έξω από τα σπίτια και τα χωράφια τους σιτάρι, για να γιορτάσουν μαζί τους

**Κούνιος Δημήτρης
Χρήστος Μήτρου, Στ' 1**

Χριστούγεννα - Διακοπές

Σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο τα Χριστούγεννα αναγνωρίζονται ως εθνικές διακοπές. Στις 26 Ιουνίου του 1870 η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής αναγνώρισε τα Χριστούγεννα ως ομοσπονδιακές διακοπές. Η ημέρα των Χριστουγέννων είναι η μόνη κοινή επίσημη αργία σε όλους τους λιμένες του κόσμου. Στις κυρίως Χριστιανικές χώρες, τα Χριστούγεννα είναι η σημαντικότερη οικονομικά περίοδος διακοπών του έτους και επίσης γιορτάζονται σαν κοσμικές διακοπές σε πολλές χώρες με μικρούς Χριστιανικούς πληθυσμούς. Χαρακτηρίζονται κατά ένα μεγάλο μέρος με την ανταλλαγή δώρων μέσα στις οικογένειες και από τα δώρα που φέρνει ο Αϊ-Βασίλης, ένας μεγάλος εύθυμος άντρας με μια άσπρη γενειάδα. Οι τοπικές και περιφερειακές παραδόσεις των Χριστουγέννων είναι ακόμα πιο πλούσιες και ποικίλες παρά τη μεγάλη επιρροή των Αμερικάνικων ή Βρετανικών Χριστουγεννιάτικων μοτίβων που διαδίδονται μέσω της τηλεόρασης και άλλων μέσων.

Δεβρική Σοφία Στ' 1

ΤΟ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ

Στην αρχή, το δέντρο στολιζόταν με φρούτα, κυρίως μήλα.

Μετά προστέθηκαν οι καραμέλες, τα γλυκά οι γιρλάντες και οι μπάλες.

Ήλιότερα η παράδοση ήθελε να στολίζουμε το δέντρο με δώδεκα κεράκια, που συμβόλιζαν τους δώδεκα μήνες του χρόνου. Επίσης, πασπάλιζαν το φύλλωμα του με αλεύρι, για να φαίνεται

χιονισμένο.

Σε κάποιες χώρες στολίζουν το δέντρο με γιρλάντες από μικρές σημαίες, ενώ σε άλλες προσθέτουν πολύχρωμους φιόγκους.

Κούνιος Δημήτριος,
Μήτρου Χρήστος
Στ' 1

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΙΠΝΟ

Όλοι ξέρουμε ότι στην Ελλάδα το χριστουγεννιάτικο δείπνο αποτελείται από γαλοπούλα στο φούρνο με γέμιση και πατάτες, κουραμπιέδες και μελομακάρονα.

Τι τρώνε, όμως, την Παραμονή των Χριστουγέννων σε άλλες χώρες;

Στην Γαλλία, στο παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο τραπέζι πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχουν στρείδια, σολομός, άσπρα λουκάνικα, γεμιστή γαλοπούλα και χριστουγεννιάτικος κορμός.

Στη Πολωνία, στο εορταστικό τραπέζι σερβίρονται δώδεκα διαφορετικά πιάτα. Το ιδιαίτερο του πολωνικού γιορτινού δείπνου είναι ότι δεν περιλαμβάνει καθόλου κρέας. Σερβίζουν σούπα με μανιτάρια ή παντζάρια, ραβιόλια με σάλτσα από λάχανο ή μανιτάρια, ζυμαρικά με παπαρούνα κ.α.

Το αμερικανικό γιορτινό δείπνο αποτελείται από καλαμπόκι, γεμιστή γαλοπούλα και κολοκυθόπιτα, που συνήθως συνοδεύεται με παγωτό βανίλια.

Στην Ισπανία, σερβίρουν σούπα από αμύγδαλα, ψητή τσιπούρα, χήνα και τουρόν (ένα είδος μαντολάτου).

Το χριστουγεννιάτικο τραπέζι στην Ιταλία διαφέρει πολύ από περιοχή σε περιοχή. Συνήθως, όμως, βρισκουμε χέλια, γαλοπούλα με κάστανα και για γλυκό, πανετόνε

Κούνιος Δημήτριος, Μήτρου Χρήστος Στ' 1

Χριστουγεννιάτικες συνταγές

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ

Υλικά

- 600γρ. βούτυρο
- 250γρ. ζάχαρη άχνη
- 2 κρόκους αυγών
- 2 φακελάκια βανίλια
- 2 κουταλιές μπέικιν - πάουντερ
- 3 κουταλιές κονιάκ
- 250γρ αμύγδαλα καβουρντισμένα και χοντροαλεσμένα
- 1 κιλό αλεύρι μαλακό
- 1/2 κιλό ζάχαρη άχνη (λίγο ανθόνερο)

Εκτέλεση

Χτυπάτε το βούτυρο με τη ζάχαρη μέχρι ν' ασπρίσει και συνεχίζετε με τους κρόκους, τη βανίλια το μπέικιν - πάουντερ διαλυμένο στο κονιάκ, τα αμύγδαλα και προσθέτετε σιγά - σιγά το αλεύρι. Ζυμώνετε αρκετή ώρα (η ζύμη πρέπει να είναι μαλακή για να πλάθεται εύκολα). Πλάθετε τους κουραμπιέδες και τους βάζετε σε βουτυρωμένο ταψί. Τους ψήνετε σε μέτριο φούρνο για 20' περίπου. Μόλις τους βγάλετε, τους πασπαλίζετε με τη ζάχαρη άχνη (και προαιρετικά με ανθόνερο). Όταν κρυώσουν, τους τοποθετείτε και τους πασπαλίζετε ακόμα μία φορά με ζάχαρη άχνη.

Σουζάννε Γκαγκάνη ΣΤ 1

Ο Μέγας Βασίλειος

-----Η βασιλόπιτα

Η πίτα, που φτιάχνουμε την παραμονή της Πρωτοχρονιάς και που κόβεται σε πανηγυρική συγκέντρωση των μελών της οικογένειας ή και άλλων συγγενών και φίλων, έχει τις ρίζες της στα αρχαία ελληνορωμαϊκά έθιμα.

Στα Κρόνια (εορτή του Θεού Κ(Χ)ρόνου, που λατρεύονταν στην Ελλάδα) και στα Σατουρνάλια της Ρώμης, έφτιαχναν γλυκά και πίτες, μέσα στα οποία έβαζαν νομίσματα και σε όποιον τύχαινε το κομμάτι, ήταν ο τυχερός της παρέας.

Η ορθόδοξη παράδοση συνέδεσε το έθιμο με τη Βασιλόπιτα. Και η ιστορία της έχει ως εξής. Ο Μ. Βασίλειος, για να προστατεύσει την περιφέρεια του, την Καισαρεία της Καππαδοκίας, από επιδρομή αλλοφύλων, έκανε έρανο και μάζεψε χρυσά νομίσματα και άλλα τιμαλφή, για να τα δώσει στους εχθρούς, ώστε να τους δελεάσει, για να μην λεηλατήσουν την περιοχή του. Ο εχθρός, όμως, τελικά, δεν κατόρθωσε να εισβάλει στην Καισαρεία και τα τιμαλφή έμειναν. Τότε, ο Μ. Βασίλειος είπε να φτιάξουν μικρές πίτες - ψωμάκια, μέσα στις οποίες έβαζαν και ένα χρυσό νόμισμα, ή κάτι άλλο από όλα τα πολύτιμα πράγματα που είχαν μαζευτεί. Οι πίτες αυτές μοιράστηκαν σε όλους και ο καθένας κράταγε ό,τι του τύχαινε. Πάρα πολλά έτυχαν και στα παιδιά...

(Από το βιβλίο «Ήθη, έθιμα και... άλλα» του Τιμόθεου Κ. Κιλίφη)

Γιώτα Κύρκου Ε τάξη

Το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο

Πότε πουλήθηκε το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο:

Το 1539, υποστηρίζει το υπουργείο Γεωργίας της Γερμανίας.

Στη Γερμανία οφείλουμε σε μεγάλο βαθμό το πώς γιορτάζουμε τα Χριστούγεννα και το στό-λισμα του χριστουγεννιάτικου δέντρου, όμως εδώ και χρόνια οι ειδικοί διαφωνούν για την ακριβή χρονιά που έκανε την εμφάνιση του το πρώτο στολισμένο έλατο.

Τώρα, το γερμανικό υπουργείο Γεωργίας αναλαμβάνει να βάλει τα πράγματα στη θέση τους ανακοινώνοντας πως το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο πουλήθηκε 1539, αν και χρειάστηκε να περάσουν περισσότερα από διακόσια χρόνια για να διαδοθεί το έθιμο σε όλον τον κόσμο.

Το πότε πουλήθηκε βέβαια το πρώτο χριστουγεννιάτικο δέντρο δεν έχει να κάνει με το πού και πότε εμφανίστηκε για πρώτη φορά. Όσοι έχουν ερευνήσει το θέμα αυτό επισημαίνουν πως το πρώτο χριστουγεννιάτικο έλατο έκανε την εμφάνιση του το 1521 στην Αλσατία ή το 1510 στη Λετονία.

Το υπουργείο Γεωργίας υπογραμμίζει πως το χριστουγεννιάτικο δέντρο έχει τις ρίζες του σε ειδωλολατρικές παραδόσεις σύμφωνα με τις οποίες κλαδιά από έλατα ή άλλη αειθαλή δέντρα μέσα στα σπίτια προστάτευαν την οικογένεια και έδιωχναν τα κακό πνεύματα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι 23 έως 25 εκατομμύρια δέντρα πωλούνται κάθε χρόνο στη Γερμανία. Τα περισσότερα από αυτά καλλιεργούνται στη χώρα ή εισάγονται από τη Δανία.

Πάλλα Ελευθερία Ε τάξη

Χριστουγέννων

Των

Η Αλφαβήτα

Άστρο λαμπρό φέγγει στον ουρανό,
Βαδίζουν όλοι προς αυτό
Για να συναντήσουν το μικρό Χριστό.
Δώρα φέρνουν στο νεογέννητο Μωρό.
Έξω κρύο παγωνιά,

Ζύα ζεσταίνουν το μικρό μας Βασιλιά.

Ήρθε επιτέλους, μας φέρνει χαρά, ο
Θεού υιός ο
Ιησούς Χριστός,
Κατέβηκε στη γη ο
Λυτρωτής

Μες στις Παναγιάς την αγκαλιά.

Να, ήρθαν και οι Μάγοι!
Ξύπνησαν και οι αγγέλοι!
Όλοι τους το νεογέννητο υμνούν.
Παραμύθι μοιάζει μαγικό.

Ρωτά ο Ηρώδης, τι
Συμβαίνει με το μικρό Βασιλιά;
Τρέμει και φοβάται όλα τα μωρά,
Υστερία, φόβος, τρόμος πανικός,
Φοβάται το θρόνο του μη χάσει,
Χτυπάει και σκοτώνει όλα τα μωρά,
Ψάχνει να βρει και το μικρό Χριστό.

Ω Χριστέ μου, πόσο σ' αγαπώ!

Δ' τάξη

ΤΑ ΤΙΜΙΑ ΔΩΡΑ

Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Ο χρόνος βιάζει. Όλα πρέπει να είναι έτοιμα. Ο Σάντα Κλάους ετοιμάζει τις αποσκευές του. Οι σακοί φορτώνονται στο έλκηθρο. Πολλά όμορφα καλοδουλεμένα παιχνίδια. Παιχνίδια κάθε είδους για διαφορετικές ηλικίες. Δώρα, δώρα, δώρα για όλα τα γούστα μεγάλες αξίες για μεγάλες προσδοκίες. Τι στρατιωτάκια, τι όπλα, τι φάρμες, τι αεροπλάνα, τρένα, κούκλες, επιτραπέζια... ατελείωτος κατάλογος, αποτέλεσμα μακρόχρονης συλλογής με σκέψη και περισσό κόπο. Έμενε να φορέσει τη βαθυκόκκινη, ζεστή, βελούδινη στολή του. Βάζει τις μυτερές μαύρες μπότες του. Φορά τον κόκκινο σκούφο του. Παίρνει το χρυσό ραβδί του με τα πολλά κουδούνια. Απέμενε ένας τελευταίος τυπικός έλεγχος στους τάρανδους. Έξι καλογουλισμένοι τάρανδοι, βουρτσιασμένοι από τα ζωτικά με πολλή επιμέλεια, καμάρωναν τα μεγάλα στριφτά κέρατά τους και έτριβαν τα πόδια τους πάνω στο χιόνι ανυπομονώντας να ξεκινήσει το ταξίδι της χαράς.

Σε λίγο το άρμα ξεκινάει με τις καλύτερες προοπτικές. Τα σύννεφα μεριάζουν. Τα άστρα λαμπυρίζουν ρίχνοντας το μέγιστο δυνατό φως τους. Η Πούλια έτρεξε να μη χάσει το θέαμα. Οι άρκτοι περιμάζεψαν τις ουρές τους μην τύχει και εμποδίσουν την πορεία του. Ο δρόμος κατηφορικός. Ο σκοπός ιερός.

Έφτανε στο τέρμα του. Μα ξαφνικά, ένα εμπόδιο έμελλε να ανατρέψει τα καθιερωμένα. Ο πρώτος αριστερός τάρανδος σκόνταψε σε ένα βράχο, χτύπησε το πόδι του και συμπάρεσυρε το άρμα με τον ξεχωριστό αμαξηλάτη, με αποτέλεσμα να τσακιστούν μπροστά σε ένα ρημοκλήσι πάνω στη γη. Την ίδια στιγμή από την μικροσκοπική πόρτα της εκκλησίας ξεπρόβαλλε ένας ασθενικός γέροντας με τριμμένο παλιόρασο κι ένα ξεθωριασμένο φεσάκι στο κεφάλι. Ο γερο καλόγερος ετοιμαζόταν να ανέβει πάνω σε έναν ψωριάρη γάιδαρο, για να κουβαλήσει φορτίο με την προσθήκη ενός μικρού σκοροφαγωμένου ταγαριού.

«Φύγε από τη μέση παπά, πρέπει να βιαστώ.»

«Καλό σου βράδυ κι εσένα. Πως από τα μέρη μας;»

«Μη με καθυστερείς, γέροντα μην πάνε όλα στραφι.»

«Και για πού το 'βαλες μια τέτοια μέρα;»

«Μα δεν κατάλαβες, άνθρωπέ μου, ποιος είμαι;»

«Όχι, ο Θεός να σε φυλά.»

«Αν είναι δυνατόν! Τι άνθρωπος είσαι εσύ; Ο Σάντα Κλάους είμαι, χριστιανέ μου. Κατάλαβες γιατί βιάζομαι τόσο;»

«Όχι, που κακό να μην έχεις.»

«Θα με τρελάνει τούτος εδώ ο παπάς. Μήπως είσαι κούφος; Είμαι αυτός που περιμένουν απόψε τα παιδιά όλου του κόσμου.»

«Κι εσύ;»

«Ναι, ξέρεις και κάποιον άλλο.»

«Εμένα»

«Χα! Εσένα; Ποιος είσαι πάλι του λόγου σου;»

«Ένας φτωχός ιερωμένος. Βασίλειο με λένε. Κι ενώ πάω να δώσω τα δώρα μου στα παιδιά» « Που τα έχεις; Για να δω. Είναι καλύτερα από τα δικά μου;»

«Εδώ μέσα στο ταγάρι.»

Ο Σάντα Κλάους γούρλωσε τα μάτια του, κοίταξε το μικροσκοπικό μπόγο που διακρινόταν πίσω από την πλάτη του, δεν άντεξε κι έβαλε τα γέλια.

«Μα την αλήθεια, παπά, γούστο έχεις. Δε χωρατεύω που λέω ότι βιάζομαι. Άσε με να πάω στο δρόμο μου.»

«Είσαι σίγουρος ότι τα παιδιά θα προτιμήσουν εσένα;»

«Τόσα χρόνια τώρα επαναλαμβάνεται η ίδια ιστορία Τι μου λες τώρα;»

«Ας δούμε, λοιπόν τι κουβαλάς στο σάκο σου.»

«Ας είναι. Θα σου κάνω τη χάρη, αλλά υπόσχεσαι ότι αν σε πείσω, θα βάλεις ένα χεράκι να τα μοιράσουμε πιο γρήγορα.»

Άρχισε λοιπόν ο Σάντα Κλάους να αδειάζει τους σάκους του στο χώμα προσέχοντας να μη λερωθούν τα ακριβά παιχνίδια. Πήρε κι ο Βασίλειος να βγάζει και να ακουμπά πάνω στα γόνατα του κάτι μικροσκοπικά σακουλάκια που δε ζύγιζαν παρά λίγα γραμμάρια.

«Κοίτα εδώ στρατιώτες, όπλα, σφεντόνες, σπαθιά, ασπίδες, θώρακες...Εσύ; Τι έχεις εκεί μέσα;»

«Ααααα εδώ να έχω ένα μικρό φυτό που αν ριζώσει μέσα στην ανθρώπινη καρδιά, κυριεύει και οδηγεί τον άνθρωπο. Είναι το φυτό της... ΕΙΡΗΝΗΣ!»

Στραβομουτσούνισσε λίγο ο Σάντα Κλάους, αλλά συνέχισε με το ίδιο πάθος την απαρίθμηση.

«Κοίτα αγιόπαπα τι έχω εκεί δεξιά: κομπιουτεράκια υπολογισμών, ηλεκτρονικούς υπολογιστές ακριβίας, μηχανικά μολύβια...»

«Για δεξ αυτό το σακουλάκι. Έχει μέσα μια μικρή καραμελίτσα μόνο μα με μεγάλη αξία. Είναι η ουσία της ανθρώπινης γνώσης και φρόνησης.»

Κόκαλο ο Σάντα Κλάους έγινε μπάρουτι από θυμό και αγανάκτηση και έκανε την τρίτη απόπειρα να εντυπωσιάσει τον... Άγιο Βασίλειο.

«Ρίξε μια ματιά σε αυτά τα πολύ αγαπητά παιχνίδια: ορίστε μπάλες, μπασκέτες, ποδοσφαιράκια, γήπεδα, μπάσκετ, βόλει, ότι λαχταρά η παιδική ψυχή.»

Ατάραχος ο Άγιος αντιπρότεινε...

«Ορίστε κι από δω τούτη η περγαμνή.»

«Τι είναι πάλι αυτό το κουρελόχαρτο;»

«Άνοιξέ το και θα δεις. Μα για να μην κουράζεσαι σου λέω ότι περιέχει το σπόρο της τέλειας ανθρώπινης πόλης.»

Ήρθε και φούντωσε ο άλλος. Φλόγες πέταγαν τα μάτια του. Άρπαξε τον τελευταίο σάκο και τον πέταξε στα πόδια του Αγίου με ορμή έτσι που ο φτωχός γαϊδάρακος έκοψε λάσπη να γλιτώσει. Μέσα από το σάκο σκορπίστηκαν στο έδαφος κούκλες, κουκλάκια, κομμωτήρια, εργαλεία...

«Να δούμε τώρα τι έχεις να πεις» έκανε σκυλιάζοντας, ενώ το αίμα του είχε ανέβει στο κεφάλι. Ο Άγιος με απόλυτη ηρεμία έβγαλε από τον κόρφο του ένα σακουλάκι που περιείχε τρεις σβόλους.

«Τι είναι πάλι αυτοί οι λουκουμάδες;» σχολίασε ειρωνικά ο άλλος.

«Μη βιάζεσαι, για τα όνομα του Θεού. Ένα- ένα. Ο πρώτος είναι η καλή υγεία των παιδιών και όλου του κόσμου. Ο δεύτερος η φιλία που αποτελεί δυσεύρετο αγαθό πια με συλλεκτική αξία.»

«Και ο τρίτος;»

«Ααααα ο τρίτος...Είναι ότι καλύτερο. Χωρίς αυτό τίποτα δε φυτρώνει. Ψυχή δε γεννιέται. Άνθρωπος δεν προκόβει. Σπιτικό δε ριζώνει. Χώρα δεν ορθοποδίζει.»

«Τι είναι, λοιπόν; Μ' έσκασες, γέροντα απόψε!»

«Αγάπη τον λένε. Τον έχεις ακουστά;»

«Ακουστά, όπως το είπες, ναι.»

«Για να μην τον έχεις το λοιπόν από εδώ κι εξής μόνο ακουστά και να ριζώσει, να βλαστήσει και να καρποφορήσει, άσε με επιτέλους να κάνω φέτος εγώ τη μοιρασιά στα παιδιά του κόσμου, μήπως διορθωθούν τα πράγματα στην πλάση.» (Ο Σάντα Κλάους πλησίασε δακρυσμένος τον λεκιασμένο γέροντα, μάζεψε από χάρμη τα «τίμια δώρα» τα

τακτοποίησε στα σακουλάκια τους. τα απόθεσε στο κοκαλιάρικο τρεμάμενο χέρι του Αγίου, τον φίλησε στο μάγουλο και του είπε:

«Πέτα όλα τα δώρα μου στον γκρεμό και

δέξου με για βοηθό σου τούτη την Άγια νύχτα. Έλεος!»

Ο Άγιος Βασίλης με δάκρυα στα μάτια φίλησε τα χέρια του συνοδοιπόρου του, χαίδεψε τα πλούσια λευκά μαλλιά του κι αφού ετοιμάστηκαν επιστρατεύοντας τον ψωραλέο γαϊδαράκο που παρακολουθούσε με γουρλωμένα μάτια λίγο πιο πέρα κρυμμένος στους θάμνους όλο τον προηγούμενο άνισο αγώνα, κίνησαν με βιάση προς το καθήκον τους λέγοντας με τη σειρά:

«**ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ**»

(Κι οι δυο μαζί με βροντερή φωνή)

«**ΔΟΞΑ ΣΟΙ Ο ΘΕΟΣ**»

Χρυσστομίδου Λευκή Ε τάξη

Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

Παραμύθι από τη Β' τάξη.

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας πειρατής που είχε για φίλο έναν παπαγάλο. Ταξίδευαν συνεχώς μ' ένα καράβι και έχοντας μαζί τους μια πυξίδα. Επάνω στο καράβι ο πειρατής είχε πολλά βαρέλια με κρασί και συνέχεια έπινε και γλεντούσε. Μια φορά σ' ένα ταξίδι τους, έπιασε μεγάλη φουρτούνα και το καράβι τους βυθίστηκε. Ευτυχώς ο πειρατής μαζί με τον παπαγάλο σώθηκαν και κουρασμένοι βρέθηκαν σε κάποια ακτή ενός νησιού. Το πρωί ξύπνησαν από τις χρυσές ακτίνες του ήλιου. Το νησί ήταν το νησί των νάνων και η βασιλοπούλα του νησιού που έφτασε με την άμαξα της στην ακτή έπαιζε με το μικρό βιολί της μια γλυκιά μελωδία. Η μελωδία συγκίνησε τον πειρατή που σιγά-σιγά άρχισε ν' αγαπά τη μικρή βασιλοπούλα. Τη ζήτησε σε γάμο από τον πατέρα της βασιλιά νάνο. Ο βασιλιάς δέχτηκε να παντρεύει την κόρη του με τον πειρατή μόνο ένα αυτός έμενε για πάντα στο νησί. Ο πειρατής δέχτηκε και ο βασιλιάς μαζί με την κόρη του, του έδωσαν έναν σάκο με διαμάντια.

Έτσι έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

Λόγια που «ψάρεψαμε», στα βιβλία που

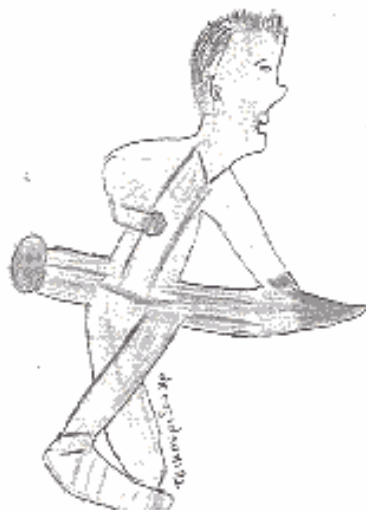

διαβάσαμε.

Λόγια σοφά:

«Είναι άσχημο να μη θυμούνται τα γενέθλιά σου. Αλλά είναι πολύ όμορφο να ξέρεις ότι σ' αγαπούν όλοι αυτοί που αγαπάς κι εσύ»
Από το βιβλίο «Τα γενέθλια του Ντόναλντ»
Το «ψάρεψε» η Λαγού Χριστίνα Δ τάξη

«Ό,τι προσφέρεις από τα βάθη της καρδιάς σου είναι υπέροχο, ακόμα κι αν κάτι πάει στραβά»
Από το βιβλίο «Η νεράιδα Ευτυχία-Επιθυμία»
Το «ψάρεψε» η Θεοδώρα Χαρίσκου Δ τάξη

«Να κρατάμε πάντα τις υποσχέσεις που δίνουμε. Έτσι οι άνθρωποι θα μας έχουν εμπιστοσύνη»
Από το βιβλίο «Χάθηκαν οι φεγγαρακτινές»
Το «ψάρεψε» η Λαγού Χριστίνα Δ τάξη

Λόγια αστεία:

«Χαμήλωσε α-μέ-σως τα μάτια σου από μπροστά μου, θρασύτατο αγοροκόριτσο! Ή μάλλον κοκοροκοτόπουλο! Ή μάλλον, τώρα που σε βλέπω καλύτερα, κοτοπουλοπερίστερο! Ορίστε μας!»
Από το βιβλίο «Κίκο, η κότα που έμαθε να πετάει»
Το «ψάρεψε» ο Δημήτριος Ευάγγελος Δ τάξη

Λόγια που προβληματίζουν:

«Να, μερικά γράμματα της καινούριας Αλφαβήτας:
Β= βλέπτετε συνεχώς το περιβάλλον.
Δ= διαμαρτυρόταν δακρυσιμένα για τα δάση που καίγονταν.
Ρ= ρητορεύει για τη ραδιενέργεια που απειλεί τον πλανήτη.
Ψ= για τα ψάρια που ψοφούν.

Από το βιβλίο «Τα καμύματα της Αταξίας και η επανάσταση της Αλφαβήτας»
Το «ψάρεψε» Ο Δάσκαλος Δημήτρης Δ τάξη

Λόγια αγάπης:

«Ήλιε μου, αστέρι μου λαμπρό...
Αχ, να γινόταν να σε παντρευτώ.
Μιαν άσπρη μέρα να μπορώ κι εγώ να δω,
κι όχι μες στη νύχτα μονάχα να περπατώ!»
Από το βιβλίο «Ιστορίες μια νύχτας»
Το «ψάρεψε» ο Μήτρος Άγγελος Δ τάξη

ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Οι μαθητές της Ε² τάξης γράφουν για το ρατσισμό.

Αν συναντήσω ανθρώπους και ειδικά παιδιά από άλλη φυλή, διαφορετική θρησκεία ή από άλλο πολιτισμό, το μόνο που θα σκεφτώ, ότι είναι άνθρωποι κι αυτοί με τα ίδια δικαιώματα με μένα. Απλά οι συνήθειες τους είναι άλλες, έχουν άλλη κουλτούρα. Τα παιδιά, δεν παύουν να έχουν δικαίωμα να αναπτύσσονται με υγεία και φροντίδα. Να εκπαιδεύονται και να έχουν τις ίδιες και ίσες δυνατότητες για μόρφωση

όπως εμείς. Δεν πρέπει να έχουμε φυλετικές ή θρησκευτικές διακρίσεις. Και το πνεύμα να είναι το ίδιο, Φιλία, Ειρήνη, Αδελφοσύνη!

Λουκάς Γιώργος

Όταν συναντάω ανθρώπους διαφορετικούς από μένα έχω πολλές απορίες. Θα ήθελα να ξέρω πώς ζούνε, πού ζούνε, τι δουλειά κάνουν και διάφορα άλλα. Για παράδειγμα σκέφτομαι τους τσιγγάνους. Αυτοί μένουν σε σκηνές και συνέχεια αλλάζουν μέρη. Είναι διαφορετικοί από μας που μένουμε σε σπίτια; Άραγε οι τσιγγάνοι πάνε σχολείο όπως εμείς; Πιστεύουν στο Χριστό όπως εμείς; Γιατί δε φοράνε τα ίδια ρούχα όπως εμάς και ντύνονται με αυτά τα παράξενα ρούχα; Όταν τους βλέπω θέλω να τους μιλήσω, δεν τους φοβάμαι όπως μερικοί άνθρωποι. Εγώ θέλω να γίνω φίλη μαζί τους, γιατί όλοι οι άνθρωποι είμαστε ίσοι. Ο Θεός μας αγαπάει όλους όπως κι αν είμαστε.

Θεολογίδου Θωμαή- Αναστασία

Όταν συναντώ ανθρώπους διαφορετικής φυλής, θρησκείας και πολιτισμού στην αρχή φοβάμαι, είμαι επιφυλακτική και κρατάω αποστάσεις. Όμως πιστεύω πως αν τους γνωρίσω καλύτερα θα μπορούσαμε να γίνουμε φίλοι.

Καραμανλή Μαρία

Όταν συναντάμε ανθρώπους από διαφορετική φυλή, με άλλο πολιτισμό και άλλη θρησκεία στην αρχή σκεφτόμαστε λίγο περίεργα. Αναρωτιόμαστε για τη ζωή τους τη θρησκεία τους, για τη γλώσσα τους. Νιώθουμε περίεργα αν αυτοί έχουν διαφορετικό σχήμα ματιών ή διαφορετικό χρώμα δέρματος. Όμως όλοι οι άνθρωποι είμαστε παιδιά του Θεού και πρέπει να αγαπάμε και να σεβόμαστε τον τρόπο ζωής, τη θρησκεία τους, τις παραδόσεις τους. Μόνο έτσι μπορούμε να ζούμε όλοι μαζί με Ειρήνη και Αγάπη.

Αβραμίδου Σοφία

Αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να τους σεβόμαστε και να τους βοηθάμε. Όμως μερικά παιδιά αισθάνονται άλλο μέσα τους και τα κοροϊδεύουν. Εγώ όπως και άλλα παιδιά προσπαθούμε να κάνουμε αυτούς τους ανθρώπους χαρούμενους κι ευτυχισμένους.

Δασκάλου Μαρία

Αν γνωρίσουμε καλύτερα αυτούς τους ανθρώπους, θα δούμε ότι μοιάζουν σε πολλά πράγματα με μας. Όλοι αγαπάμε και θέλουμε να μας αγαπούν, να μας σεβόνται, να μας φροντίζουν. Όλοι πονάμε κι αρρωσταίνουμε. Όλοι προσπαθούμε να κάνουμε καλύτερη τη ζωή μας και να ζούμε ειρηνικά με άλλους ανθρώπους.

Δερμεντζής Ευθύμης

Ο, τι και να σκεφτόμαστε γι' αυτούς θα είναι άδικο γιατί είμαστε όλοι ίδιοι. Αν έρθει κάποιο παιδί από άλλη χώρα εμείς το κοροϊδεύουμε αλλά αυτό δεν είναι σωστό.

Καραβίτση Άρτεμη

Σκέφτομαι ότι είναι διαφορετικοί αλλά δεν πάει να πει ότι δεν είναι άνθρωποι. Εγώ θα τους μιλούσα αν ερχόταν στο σχολείο και θα τους έπαιζα. Θα θυμάμαι σε όλη μου τη ζωή το μάθημα στο ανθολόγιο «οι φίλοι μας οι τσιγγάνοι».

Ζεμαδάνη Μαρία

ΤΟ ΜΑΖΕΜΑ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Μια μέρα που έλειπε ο κύριος Ηλίας κατεβήκαμε όλα τα παιδιά της τάξης, στην αυλή του σχολείου και μαζέψαμε τις ελιές. Με ένα σίδερο ο κύριος Χρήστος ανέβαινε πάνω στα δέντρα, χτυπούσε τα κλαδιά και έπεφταν οι ελιές κάτω. Όλα τα παιδάκια γελούσαμε, τρέχαμε να μαζέψουμε τις ελιές από κάτω, μαζεύαμε και από τα δέντρα και τις βάζαμε μέσα σε κάποιες σακούλες. Περάσαμε πολύ ωραία και μαζέψαμε πολλές σακούλες. Αυτές τις ελιές τις κάναμε λάδι.

Μαρία Ζεμαδάνη, Μαρία Καραμανλή,
Μαρία Δασκάλου, Σοφία Αβραμίδου,
Τάξη Ε1

ΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΦΑΓΗΤΟ

Για 5 κιλά ελιές θέλουμε: περίπου 2 λίτρα νερό, ξίδι απλό 1,5 λίτρα, αλάτι 350 γραμμάρια, λεμόντοξο 30 γραμμάρια.

Χαράζουμε τις ελιές. Τις βάζουμε σε μια λεκάνη. Γεμίζουμε με νερό και βάζουμε μαζί μια κούπα αλάτι. Το αλλάζουμε ανά δύο μέρες, βάζοντας κάθε φορά και μια κούπα αλάτι, μέχρι να ξεπικρίσουν οι ελιές.

Όταν ξεπικρίσουν τις βάζουμε σε βαζάκια μαζί με λίγο λεμόντοξο και είναι έτοιμες για φαγητό.

Μαρία Ζεμαδάνη Τάξη Ε1

Μπισκότα με σοκολάτα και καρύδια

ΥΛΙΚΑ

300 γραμ. αλεύρι
2 κουταλάκια μπέικιν
300 γραμ. φουντούκια αλεσμένα
300 γραμ. ζάχαρη
λίγο αλάτι
1 κουταλάκι κανέλα
2 αυγά
300 γραμ. κασσιόνη

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Τα ζυμώνεις, ανοίγεις το ζυμάρι και κάνεις διάφορα σχέδια. Όταν κρυώσουν με ζεστή μαρμελάδα από βερίκοκο τα ενώνεις. Τα βουτάς σε λιωμένη σοκολάτα και γύρω-γύρω με φουντούκι και από πάνω από ένα καρύδι. Τα ψήνεις 10' στους 200 βαθμούς.

Τίνα Κούνιου, Στ' 1

ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, κάθε σχολείο συμμετέχει σε ορισμένα πρωταθλήματα Έτσι και στο δικό μου σχολείο κάθε παιδί πήρε μέρος σε κάποιο αγώνισμα.

Εγώ μπήκα στην ομάδα του ποδοσφαίρου και κάναμε πολλούς αγώνες με άλλα σχολεία του νομού Δράμας με όχι και τόσο καλά αποτελέσματα...

Πριν λίγες μέρες κάναμε στο σχολείο και αγώνες αντοχής. Ο γυμναστής του σχολείου μου είπε να πάω μέρος «στα 1000μ.» γιατί πίστευε ότι θα τα πήγαινα πολύ καλά. Μου φάνηκε λίγο δύσκολο στην αρχή αλλά εμένα μου αρέσουν οι δυσκολίες στον αθλητισμό και έτσι πήρα κι εγώ μέρος. Τελικά είχε δίκιο γιατί τερμάτισα πρώτος με μεγάλη διαφορά από τα άλλα παιδιά. Μετά μου είπε ότι θα πάω να τρέξω και με τα παιδιά των υπόλοιπων σχολείων όπως έγινε και με το ποδόσφαιρο. Η αλήθεια είναι ότι τώρα είχα περισσότερο άγχος γιατί τα παιδιά αυτά δεν τα γνώριζα και δεν ήξερα αν μπορώ να τους κερδίσω. Ο γυμναστής μου όμως μου μίλησε και μου έδειξε πάλι εμπιστοσύνη και πήρα κουράγιο και πίστεψα ότι μπορούσα πάλι να κερδίσω.

Οι αγώνες ήταν σ' ένα χωριό της Δράμας, στο Δοξάτο, στο μέρος όπου διεξάγονται οι ιπποδρομίες. Ήμουν εκεί από νωρίς το πρωί. Οι αγώνες ξεκινούσαν στις εννέα η ώρα και εγώ έτρεχα στις δέκα. Η ώρα δεν άργησε να έρθει και ήμουν έτοιμος στην εκκίνηση των χιλίων μέτρων. Άκουσα το μπάμ του αφέτη και ξεκίνησα. Στον τερματισμό ήμουν και πάλι πρώτος!!!

Ήταν παράξενο συναίσθημα να είμαι εγώ ο πρώτος μέσα σε όλα τα παιδιά του νομού αλλά σκέφτηκα ότι το αξίζω γιατί έτρεξα με όλες μου τις δυνάμεις. Γιατί να ήταν άλλος πρώτος;

Μου δώσανε σαν βραβείο αναμνηστικό δίπλωμα, χρυσό μετάλλιο και κύπελο. Ήμουν πολύ ευτυχισμένος! Πάντα θα προσπαθώ για κάτι καλύτερο...

Δεβρίκης Αθανάσιος Στ' 1

Εκδρομή στη Μικρόπολη

Μετά τη γιορτή της 28^{ης} Οκτωβρίου, οι δάσκαλοι μας, αποφάσισαν να μας πάνε μια εκδρομή. Μας πήγαν στο σπήλαιο του Μασαρά και στο Δημοτικό Σχολείο της Μικρόπολης. Ήταν πολύ ωραία εκεί που πήγαμε. Αν και έβρεχε εκείνη την ημέρα, εμείς περάσαμε τέλεια. Το σχολείο της Μικρόπολης δεν ήταν μεγάλο. Παρ' όλα αυτά εμείς βολευτήκαμε σχετικά καλά. Γνωρίσαμε τα παιδιά της Μικρόπολης και παίξαμε μαζί τους. Ευτυχώς η βροχή δε μας εμπόδισε να περάσουμε όλοι πολύ καλά!!!

Αγγελική Σιούτα.
Ειρήνη Χατζηπάντου ΣΤ' 2

ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Η ρυθμική γυμναστική είναι ένα πάρα πολύ ωραίο άθλημα. Είναι το άθλημα που μας συγκίνησε και γι αυτό πολλές από τις μαθήτριες της Δ τάξης συμμετέχουμε σ' αυτό. Οι περισσότερες από εμάς πηγαίνουμε στον Σ.Ε.Ρ.Γ. (ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝΟΡΓΑΝΗΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ) Δύο από εμάς είναι στο αγωνιστικό τμήμα, η Σιούτα Αφροδίτη και η Λαγού Χριστίνα, και οι δύο στους πανελλήνιους αγώνες που έγιναν στου «Κραχτιδή» διακρίθηκαν. Η Χριστίνα πήρε τη δεύτερη θέση και η Αφροδίτη την τρίτη.

Οι μαθήτριες-αθλήτριες Αραμπατζίδου Χρύσα, Βάσσου Μαρία, Δεβρίκη Αγγελική, Δερμεντζή Ελένη, Πάλλα Έλενα, Κύρδιου Αναστασία, Σολάκη Κωνσταντίνα, Σολάκη Χρυσή, Λαγού Χριστίνα, Σιούτα Αφροδίτη.

ΞΕΡΑΤΕ ΟΤΙ...

Ασπιρίνη: Πριν από χιλιάδες χρόνια ήδη Έλληνες και Ρωμαίοι έφτιαχναν αφεψήματα χρησιμοποιώντας τη φλούδα και τα φύλλα της ιτιάς για να καταπολεμούν τον πυρετό. Το 1890 ο Χοφραμ κατάλαβε ότι από το φυτό αυτό μπορούσε να πάρει το σαλικυλικό οξύ. Το οξύ αυτό πήρε στη συνέχεια ο Μπαγιερ που εφεύρε την ασπιρίνη

Μικροσκόπιο: Γύρω στο 1600 οι Γιάνσεν, μια ολλανδική οικογένεια, εφεύραν το μικροσκόπιο, οπτικό όργανο που δείχνει μεγεθυμένες εικόνες πολύ μικρών αντικειμένων.

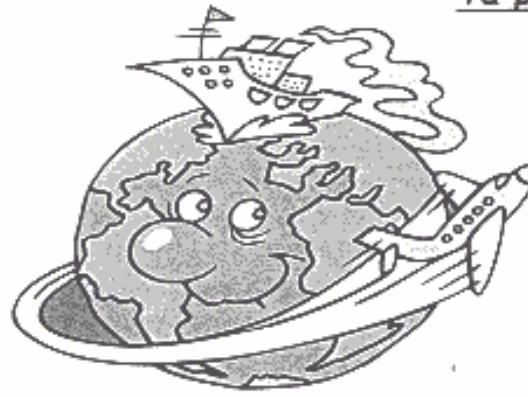
Σπίρτα: Ο φυσικός Μπιλ ανακάλυψε τον φώσφορο. Το 1824 η ουσία αυτή χρησιμοποιήθηκε για τη παρασκευή των σπirtων. Το πρώτο κουτί με τραχιά πλευρά για να ανάγουν, εφευρέθηκε το 1884.

Ξυράφι ασφάλειας: Ο Κ.Σ. Ζιλέτ το 1901 εφεύρε ένα ξυράφι που επέτρεπε την αλλαγή της λάμας και με την οποία αυτός που ξυριζόταν ήταν δύσκολο να κοπεί.

Μαρία Πασχάλη

ΣΤ τάξη

Τα ρεκόρ της Γης

1. Ο μεγαλύτερος ωκεανός του κόσμου είναι ο Ειρηνικός. Είναι μεγάλος όσο σχεδόν όλοι οι άλλοι ωκεανοί μαζί.
2. Ο πιο μεγάλος κόλπος του κόσμου είναι ο κόλπος της Βεγγάλης. Βρίσκεται στον Ινδικό Ωκεανό.
3. Το μεγαλύτερο ενεργό ηφαίστειο είναι το Μανούνα Λόα [Μακρύ Βουνό] στα νησιά της Χαβάης.
4. Τα νησιά της Ινδονησίας σχηματίζουν το μεγαλύτερο αρχιπέλαγος του κόσμου. Είναι πάνω από 13.000.
5. Στη κεντρική Ασία βρίσκεται το μεγαλύτερο υψίπεδο , του Θιβέτ. Είναι ένα τεράστιο πλάτωμα με μέσο ύψος περίπου 5.000 μέτρα.
6. Ο πιο μακρύς ποταμός είναι ο Νείλος, 6671 χιλιόμετρα και αφού διασχίσει την Αίγυπτο εκβάλλει στην Μεσόγειο.
7. Το πιο ψηλό βουνό του κόσμου είναι στην Ασία, στα Ιμαλάια. Είναι το Έβερεστ, με 8846 μέτρα.
8. Ο Αμαζόνιος είναι λιγότερο μακρύς από τον Νείλο αλλά είναι πιο πλατύς και μεταφέρει περισσότερο νερό.
9. Ο πιο μακρύς ποταμόκολπος ανήκει στον ποταμό Ομπ που ρέει στην Ασιατική Ρωσία.
10. Το μεγαλύτερο δέλτα είναι του Γάγγη . Καταλαμβάνει μια επιφάνεια περίπου 75.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα.
11. Η πιο μεγάλη λίμνη του κόσμου είναι η Κασπία Θάλασσα. Έχει αλμυρό νερό όπως οι θάλασσες.
12. Η πιο βαθιά λίμνη είναι η Βαϊκάλη στη Σιβηρία. Στο βαθύτερο σημείο της ξεπερνά τα 1900 μέτρα.
13. Η μεγαλύτερη έρημος είναι η Σαχάρα στην Βόρεια Αφρική. Εκτείνεται από τον Ατλαντικό ως την Ερυθρά Θάλασσα.
14. Ενώ ο νότιος πόλος είναι μια έκταση που καλύπτεται από πάγο, ο βόρειος πόλος είναι ένα τεράστιο συγκρότημα πάγων που επιπλέουν.

Μαρία Πασχάλη

ΣΤ τάξη

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Ε	Ρ	Λ	Φ	Α	Υ	Γ	Δ	Σ	Η	Κ	Ο	Ι	Δ
Ζ	Α	Ε	Κ	Γ	Π	Ι	Η	Κ	Λ	Ο	Π	Υ	Ρ
Ψ	Μ	Α	Σ	Ξ	Μ	Π	Ζ	Χ	Ε	Θ	Π	Ο	Ι
Ζ	Χ	Ι	Ο	Ν	Α	Ν	Θ	Ρ	Ω	Π	Ο	Σ	Α
Κ	Ρ	Μ	Ω	Ψ	Β	Χ	Ζ	Ρ	Τ	Υ	Ε	Μ	Λ
Β	Η	Θ	Λ	Ε	Ε	Μ	Λ	Π	Β	Τ	Η	Κ	Λ
Σ	Σ	Δ	Σ	Φ	Λ	Ξ	Υ	Σ	Ν	Α	Μ	Η	Γ
Ι	Τ	Χ	Ε	Λ	Λ	Φ	Ι	Α	Α	Ρ	Π	Ι	Ρ
Σ	Ο	Ν	Ξ	Κ	Φ	Β	Χ	Ω	Ζ	Α	Ψ	Ε	Χ
Β	Υ	Ζ	Ν	Σ	Ι	Λ	Ρ	Κ	Α	Ν	Κ	Η	Κ
Σ	Γ	Ε	Δ	Φ	Γ	Δ	Ι	Ε	Ρ	Δ	Β	Ι	Δ
Κ	Ε	Σ	Ρ	Ω	Σ	Σ	Σ	Δ	Ε	Ο	Κ	Λ	Ο
Ι	Ν	Ε	Σ	Κ	Τ	Δ	Τ	Ψ	Τ	Σ	Ζ	Β	Μ
Ξ	Ν	Π	Υ	Τ	Ο	Υ	Ο	Η	Ε	Κ	Λ	Σ	Δ
Γ	Α	Γ	Γ	Ε	Λ	Ο	Σ	Ρ	Β	Ε	Ρ	Τ	Υ
Θ	Ι	Ο	Π	Α	Ι	Σ	Δ	Φ	Γ	Η	Ξ	Κ	Λ
Ζ	Χ	Ψ	Ω	Β	Δ	Δ	Ν	Μ	Ε	Ρ	Υ	Τ	Ξ
Α	Ξ	Δ	Κ	Β	Ι	Ω	Σ	Η	Φ	Ζ	Β	Κ	Σ
Α	Θ	Π	Α	Μ	Α	Ρ	Ι	Α	Χ	Ζ	Μ	Λ	Θ
Η	Χ	Ι	Ε	Λ	Σ	Α	Ι	Η	Δ	Μ	Ε	Π	Ζ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΕΛΑΦΙ,
ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΩΣΗΦ, ΜΑΡΙΑ, ΕΛΑΤΟ, ΣΤΟΛΙΔΙΑ, ΧΡΙΣΤΟΣ,
ΝΑΖΑΡΕΤ, ΤΑΡΑΝΔΟΣ

ΣΟΥΖΑΝΝΕ ΓΚΑΓΚΑΝΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΔΕΒΡΙΚΗ
ΤΑΞΗ ΣΤ΄

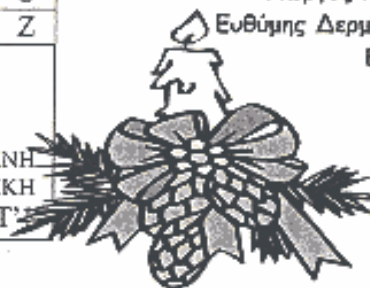

Ανέκδοτο

Μαμά: Μην πηγαίνεις κάθε βράδυ παιδάκι μου στο κλαμπ θα κουραθείς εντελώς.

Κόρη: Έχω φάει μαμά ευχαριστώ.

Γιώργος Λουκάς
Ευθύμης Δερμεντζής
Ε' τάξη

ΜΕΣΟΣΤΙΧΙΔΑ

- 1) Τι φτιάχνουμε με το χιόνι...
- 2) Στολίζουμε τα Χριστούγεννα...
- 3) Βάζουμε στην... Φλουρί
- 4) Στολίζουμε με τα.....το δέντρο
- 5) Βοηθάν τον Αι Βασίλη ...
- 6) Τα παιδιά παίζουν.... το χειμώνα
- 7) Τρώμε τα Χριστούγεννα...
- 8) Ο Χριστός...στη Φάτνη
- 9) Όταν πηγαίνουμε στην εκκλησία ανάβουμε...
- 10) Το χειμώνα...
- 11) Τα παιδιά το χειμώνα τραγουδάνε τα...
- 12) Τι οδήγησε τους μάγους στη φάτνη;

Θωμαή Θεολογίδου Μαρία Δασκάλου Ε1 Τάξη

Ανέκδοτο

Στην ταβέρνα λέει ο σερβιτόρος τους πελάτες:

-Έχω γλώσσα μοσχαρίσια, χοιρινό κεφάλι ,σικώτι αρνίσιο...

Και λένε οι πελάτες:

-Δεν ήρθαμε για να ακούσουμε τα προβλήματα σου.

- Γιώργος Λουκάς Ευθύμης Δερμεντζής Ε' τάξη

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ	
X _____	1. Πέφτει συνήθως το χειμώνα.
P ____	2. Ένα όνομα με τρία γράμματα.
I _____	3. Άντρας της Μαρίας.
Σ _____	4. Τα βάζουμε στο δέντρο.
T _____	5. Ζώο που έχει κέρατα.
O _____	6. Εκεί ζει ο Θεός
Υ _____	7. 25... γεννήθηκε ο Χριστός αντίστροφα.
Γ _____	8. Η... του κόσμου.
Ε _____	9. Πάνω σε αυτό μοιράζει ο Άγιος Βασίλης.
N _____	10. Από εκεί ήταν ο Ιωσήφ.
N _____	11. Ένας από τους μαθητές του Χριστού.
A _____	12. Έφερε το καλό μήνυμα στην Μαρία.
Αραπατζίδου Αθανασία, Δεβρίκη Κωνσταντίνα, Δεβρίκη Σοφία, Δεμίση Κυριακή Στ' 1	

X	P	I	Σ	T	O	Ψ	Ω	M	O
X	M	K	A	A	A	N	T	A	Π
P	P	A	Δ	Γ	K	M	Θ	B	P
I	Ξ	I	P	Ω	N	E	E	A	Ω
Σ	Π	Ω	Σ	Ψ	P	X	Ω	Σ	T
T	T	M	N	T	H	A	Φ	I	O
O	Γ	O	H	N	O	A	A	A	X
Υ	Δ	B	A	Γ	Π	Σ	N	O	P
Γ	E	N	N	H	Σ	H	I	Π	O
E	A	A	T	O	Δ	A	A	I	N
N	O	A	M	Ξ	N	I	E	T	I
N	Δ	E	N	T	P	O	A	A	A
A	I	B	A	Σ	I	A	H	Σ	Ω
Χριστούγεννα, Γέννηση, Άι-Βασίλης, Στολίδια, Χριστόψωμο, Πρωτοχρονιά, Έλατο, Θεοφάνια, Κάλαντα Δέντρο, Χριστός, Δώρα, Βασιλόπιτα									
Αθανασία Αραπατζίδου, Στ' 1									

Αινίγματα

Είναι άσπρο σαν βαμβάκι και βαμβάκι δεν είναι. Τι είναι;

Την Άνοιξη γεννιέμαι με αγκάθια στο πλευρό και οι άνθρωποι με κάνουν με ζάχαρη γλυκό. Τι είναι;

Μια βαρκούλα φορτωμένη στη σπηλιά πάει και μένει. Τι είναι;

Η θάλασσα το γέννησε ο ήλιος το θρέφει άμα το πιάσει η μάνα του λιώνει και πεθαίνει. Τι είναι;

Κέρατα έχει και βόδι δεν είναι σαμάρι φορεί και γάιδaros δεν είναι. Τι είναι;

1012 ευζωνάκια με τα κόκκινα σκουφάκια Τι είναι;

Καραβίτση Αρτεμης Ε' τάξη

Ποίημα για τον πόλεμο.

Μία μέρα ήρθαν τα τανκς και καταστρέψαν τη γη.
Ήρθαν τα αεροπλάνα και καταστρέψαν την πόλη.
Κι αρχίσαν να πολεμάνε και χάθηκαν πολλές οικογένειες.
Και σιγά σιγά βγάζαν τα όπλα και τα μπαζούκας,
ετοιμάζαν τις χειροβομβίδες, τις σφαίρες από τα όπλα,
τις καρμπίνες και τα Μι τέσσερα.
Και τελευταία τις βόμβες απ' τα αεροπλάνα.
Κι αρχίζει ο πόλεμος, βομβαρδίζουν, πυροβολούν,
σκοτώνονται.

Ηλίας Αυγητίδης Ε' τάξη

Ανέκδοτα

Πηγαίνει κάποιος ασθενής σ ένα γιατρό.

Ασθενής: Γιατρέ έχω αμνησία

Γιατρός: Τι έχεις;

Ασθενής: Τι έχω;

Λέει ο οδοντίατρος στον Κωστίκα:

-Γιατί με πληρώνεις με πλαστά χρήματα;

-Γιατί τα δόντια που μου βάζεις είναι ψεύτικα!!

Γιώργος Λουκάς
Ευθύμης Δερμεντζής
Ε' τάξη

Αντιστοίχιση

Μπορείς να αντιστοιχίσεις τις λέξεις με τη γλώσσα από όπου τις έχουμε πάρει;

1. Χαγιάτι, τενεκές, γιαχνί •	• Α. Αραβικά
2. Βάγια, Σεραφείμ, Οσανά •	• Β. Ιταλικά
3. Κάβος, τραμουντάνα, όπερα •	• Γ. Αγγλικά
4. Ρεκόρ, σπόρ, χιούμορ •	• Δ. Εβραϊκά
5. Σαντιγύ, ροζ, πανσιόν •	• Ε. Τουρκικά
6. Αλγερία, Ζενίθ, φέσι •	• ΣΤ. Γαλλικά

1Ε, 2Δ, 3Β, 4Γ, 5ΣΤ, 6Α
Παναγιώτης Χαλβατζής Στ τάξη

ΧΡΙΣΤΟΣ	
X _ _ _ _ _ P _ _ _ _ I _ _ _ _ _ Σ _ _ _ _ _ T _ _ _ _ _ O _ _ _ _ _ Y _ _ _ _ _	Όνομα από [X] Φρούτο του φθινοπώρου Ένα πέλαγος Η βροχή πέφτει από αυτό Άγριο ζώο Βουνό της Ελλάδας Αρχαίος θεός
Δημίου Κυριάκος, Μήτρου Άγγελος Στ' 1	

X	P	I	Σ	T	O	Y	Γ	E	N	N	A	H	Δ	Ξ	Θ
P	Z	Π	Σ	Z	H	Σ	O	I	B	Γ	Θ	Σ	K	A	Δ
I	Π	Ξ	E	A	K	H	Θ	P	O	X	N	Ξ	A	M	A
Σ	T	Θ	Φ	Π	Γ	O	Σ	A	B	H	Φ	Ω	M	Σ	I
T	E	Σ	A	Φ	Ψ	A	Σ	T	E	P	I	Σ	Π	Y	-
O	Ω	P	Φ	Ξ	Π	I	Φ	I	X	B	Δ	P	A	Θ	B
Σ	Δ	Θ	A	P	Θ	A	Ψ	Ω	Ω	Θ	Y	Π	N	Ω	A
Γ	I	Γ	T	A	X	Θ	Y	A	B	X	Δ	P	A	A	Σ
Δ	Y	M	N	Σ	A	Δ	Ω	P	A	Σ	Θ	Ξ	Θ	P	I
M	Θ	Ω	H	O	I	A	K	Y	Ξ	Ξ	P	Θ	Σ	Σ	A
O	Ξ	Π	A	H	Γ	Ψ	Σ	A	M	Γ	Ξ	K	M	A	H
Θ	Ξ	Y	Ω	E	Σ	T	O	A	I	Δ	I	H	Σ	E	Σ
T	X	Θ	Z	Ω	B	Z	N	Ψ	Φ	K	Π	Δ	Ω	Θ	E
E	Y	E	M	Γ	A	Θ	Δ	X	Δ	E	N	T	P	O	Π
A	Γ	Γ	E	A	O	Σ	Γ	I	Θ	I	T	Δ	T	Φ	A

Χριστούγεννα, Δέντρο, Αστέρι, Φάτνη, Χριστός, Στολίδι, Αι-Βασίλης, Δώρα, Καμπάνα, Άγγελος, Έλκηθρο

Χριστίνα Κεχαγιόγλου,
Χρύσα Δερμεντζή Στ' 1

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

X _ _ _ _

1. Πέρνει συνήθως το χειμώνα

